

MALONOGOMETNA EKIPA ODJELA ZA POVIJEST

Tekst o uspjesima malonogometne ekipe zadarskog Odjela za povijest se nadograđuje svake godine s obzirom na kontinuitet natjecanja stoga se i u ovom broju nalaze možda već poznati podatci iz vremena prošlih Rostri, ali i novi pomoću kojih se pokušava zaokružiti cijela jedna priča o odjelnom malonogometnom timu.

Sveučilišna malonogometna liga osnovana je 2014., a momčadi koje sudjeuju u ligi su odjelne. Sveučilišna malonogometna natjecanja dijele se na Ligu i Kup. Liga se igra od ožujka do lipnja, a sastoji se od ligaškog dijela i play-offa. Kup, koji je turnirskog tipa, igra se krajem listopada i početkom studenog. Superkup, uoči početka nove sezone, igraju pobjednik lige i pobjednik kupa iz prethodne sezone. Nakon postavljenog okvira i najvažnijih informacija o Sveučilišnim malonogometnim natjecanjima na red dolazi naša ekipa – ekipa Odjela za povijest koja je ostavila dubok trag kako u sportskom segmentu tako i u onom koja se tiče vanterenskih aktivnosti kao što su organizacija natjecanja, studentski događaji tijekom i nakon turnira i dr. Idući retci teksta neće biti posvećeni suhoparnoj sportskoj statistici i nabranjanju malonogometnih uspjeha naše odjelne ekipe već će govoriti o nečem puno važnijem: o svojevrsnom trademarku koji krase futsal ekipu Odjela za povijest, o nečem što nadilazi sportska borilišta, a to su timski duh, poštovanje i humanost koja se ogleda u međusobnoj i nesebičnoj borbi za suigrača.

Kao što je naglašeno na početku teksta, Liga je pokrenuta 2014. kada akademski put započinju studenti koji u godini izlaženja ovog broja Rostre postaju magistri. Prije opisa samih početaka i uspjeha naše ekipe smatram da bi bilo prikladno referirati se na jednu latinsku poslovicu (pa ipak smo povjesničari, zar ne): „Fama volat!“. U sportskom akademskom žargonu fama bi bila nespojivost studenata povijesti i sa čim drugim osim knjigom. Donekle i utemeljena konstatacija koja primarno proizlazi iz ukupnog staža sjedenja u čitaonicama zadarskih knjižnica. Štreberi, knjiški moljci, anti-talenti i ostali epiteti skupa s podsmjesima lijepili su se na ekipu Povijesti nakon njihove prijave za participaciju u prvoj sezoni Sveučilišne malonogometne lige. Regularni dio odigran je maestralno:

Grb malonogometne ekipe Odjela za povijest

u petnaest utakmica ostvareno je četrnaest pobjeda i tek jedan remi, pa je naša ekipa suvereno ušla u play-off. Preciznije, s prve pozicije se direktno plasirala u polufinale gdje ju je čekala ekipa Kulture i turizma. Nekoliko ozljeda i izostanaka uvjetovali su poraz što našu ekipu nije spriječilo da nakon psihofizičkog pražnjenja, u borbi za broncu istu i osvoje pobjedom od 2-1 protiv ekipe Geografije. Nakon ovog natjecanja ostaje gorak okus zbog samo jednog poraza u 17 utakmica, a ostvareno je „tek“ treće mjesto. Ekipu je prve sezone, ali i u narednim sezonama, krasila taktička zrelost i discipliniranost, granitna obrana i već spomenuti timski duh. Igra naših studenata je ponekad graničila i s fanatizmom, o čemu najbolje svjedoče teške ozljede zbog kojih su neki morali završiti i u operacijskoj sali kao što je bio slučaj s Josipom Vrankovićem, Rokom Suraćem, Mateom Ćurčijom i Davidom Ivancom. Na jesen iste godine krenulo je i prvo Kup natjecanje na kojem je naša desetkovana ekipa tražila „osvetu“ za nes(p)retni rezultat u ligaškom dijelu. Skupina je opet završena na prvoj poziciji, u polufinalu je na penale pobjeđena najuspješnija ekipa sveučilišnih futsal natjecanja, a to je ekipa Pomorskog. Nakon vodstva naše ekipe u finalnoj utakmici sve do predzadnje minute, ekipa Ekonomije uspjela je izjednačiti i pobijediti u trileru penala. Drugo natjecanje i druga medalja nipošto nisu loši rezultati, ali boli spoznaja da je ekipa igrom pokazala puno više, te ostaje žal za zlatnom medaljom.

Ligaško natjecanje 2015. godine donijelo je mnoge promjene: dobar dio igrača je privodio kraju svoje akademske obveze, na teren su istrčali neki novi klinci što se na kraju ogledalo u kraju regularnog dijela u kojem je naša ekipa uhvatila posljednje mjesto koje je vodilo u play-off sa 6 pobjeda, remijem i 6 poraza. U četvrtfinalnom dvoboju preskočena je dotad dominantna ekipa Učiteljskog rezultatom 5-1, a u polufinalnom dvoboju došlo je do vraćanja starih dugova kada smo dotadašnjim krvnicima, ekipi Ekonomije, konačno uzeli skalp pobijedivši ih plasirajući se u finale. Budući se finale igralo isti dan, sparno vrijeme u kombinaciji s kratkom klupom i akumuliranim umorom našu su ekipu stajali medalje: u finalu je bila bolja ekipa Pomorskog rezultatom 6-1 unatoč početnom vodstvu naše ekipe. Kup 2015. godine donio je još više upitnika nego liga iste godine: roster se dodatno osipao i mnogi su dušebrižnici konačno vidjeli krah Povijesti. No, ova generacija iznjedrila je nekoliko ključnih igrača bez čijeg bi se kasnijeg obola još teže punile trofejne vitrine. Skupina je završena na 2. mjestu, a u play-offu su prvo padali ekipa Geografije pa u polufinalu ekipa Pomorskog koja je do ove utakmice imala nevjerojatan niz od 20 pobjeda u svim natjecanjima. Međutim, ova utakmica je pokazala da ne pobjeđuje uvijek bolji: svoje slabosti u odnosu na protivnika nadoknadili smo već poznatom borbenošću, timskim duhom i obrambenom taktikom plasirajući se u finale gdje smo pobijedili B ekipu Geografije i okitili se prvim zlatom.

Kao i svaka dotadašnja sezona, i sezona 2016. godine donosi nam neka nova imena od koje će se jedno, pokazat će se kasnije, posebno istaknuti, a to je Renato Nović. Što se tiče ligaškog dijela sezone Povijest je regularni dio okončala na 3. mjestu, što nije bilo dovoljno za direktan plasman u polufinale, već je borba za medalje trebala početi u četvrtfinalu protiv ekipe Ekologije koju je naša ekipa u utakmici punoj prevrata ipak dobila na penale osiguravši si tako mjesto u polufinalu gdje nas je čekala ekipa Kulture i turizma. Pobjednik u toj utakmici nije odlučan u regularnom dijelu već se trebalo pristupiti izvođenju penala, u kojem su naši protivnici izvukli deblji kraj. Sreća je našu ekipu na finalni dan napustila budući su Pomorci u „El Classicu“ porazili Povijest s rezultatom 2:1. U kup iste sezone ušli smo visoko postavljenih ciljeva. Nakon nekoliko igračkih osvježanja konačno smo dobili širu klupu i veći izbor ofenzivnih rješenja. Do polufinalne utakmice smo igrali maestralno, protivnici su praktički padali bez ispaljenog metka sve do kobnog susreta s Kulturom i turizmom. Izostanak ponajboljeg igrača i ozljede dvojice ostalih u prvih 10 minuta koštale su nas

pobjede, da bismo ponovno igrali za broncu protiv ekipe Ekonomije koja je svladana pa smo se okitili još jednom brončanom medaljom.

Sveučilišna malonogometna sezona 2017. godine je bila, blago rečeno, turbulentna. Nakon solidno odigranog regularnog dijela u kojem je naša ekipa bila na drugoj poziciji, play-offu se ponovno pristupilo optimistično. U polufinalu nas je spremno dočekala ekipa Pomorskog 2, pomrsila nam račune i ponovno bacila u borbu za 3. mjesto u kojoj smo od istog Odjela, samo prve ekipe, doživjeli još jedan poraz i po prvi puta otkad je sveučilišne Lige i Kupa ostali bez medalje. Međutim, ono što je slijedilo u kupu iste godine je bilo polako i nevjerojatno. Nakon, za Povijest, loše predstave u Ligi nitko nam nije davao prevelike šanse u Kupu. No, zahvaljujući upornosti, požrtvovnosti i disciplini Povijest je preko tada aktualnih osvajača SMNL-a Geografije uspjela osvojiti svoje drugo zlato. Malonogometna sezona 2017. godine je označila i oproštaj dvojice igrača koji su ponekad svojim nogometnim umijećima znali sami odlučiti utakmicu i vući čitavu ekipu naprijed, a to su Oliver Škunca i Toni Galov koji je od tada u ulozi trenera prve ekipe.

Nakon osvojenog Kupa, svi su se potajno nadali sličnom rezultatu i u Ligi, mada je posao bio puno zahtjevniji, budući se Liga igra 3 mjeseca za razliku od Kupa od maksimalno mjesec dana. Regularni dio ostvario je i nadanja: ponovno smo zauzeli 2. poziciju koja direktno vodi u polufinale uz, ruku na srce, ne baš tako dominantnu i dojmljivu igru. Međutim, polufinale je donijelo novi šok: našu ekipu izbacuje ekipa Ekologije rezultatom 2:1, da bi istim rezultatom izgubili od ekipe Kulture i turizma u utakmici za 3. mjesto. No, ova ligaška sezona će unatoč lošem rezultatu prve momčadi ostati upamćena po nečem drugom. Tu se, naime, radi o 2. SMNL koju je osvojila ekipa Povijesti 2. Momci su pokazali fanatičnu borbu te kao autsajderi s 4. pozicije ušli u play-off gdje su u polufinalu pobijedili ekipu Pomorskog 3, da bi u finalu pala „sestra“ Arheologija. Nakon dva „drva“ zaredom što se tiče ligaških natjecanja, legitimno je bilo zaključiti da je bljesak u Kupu 2017. godine bio kratkotrajnog sjaja. SMNL publika je s nestrpljenjem očekivala novi Kup koje je našim navijačima donijelo novo razočarenje. Hrabri ulazak u polufinale je brzo urodio plodom: ekipa Pomorskog nije mogla probiti obrambeni blok i naša ekipa je vodila sve do 38. minute kada protivnici konačno izjednačuju te nakon penala odnose pobjedu. Osvetu smo tražili u utakmici za 3. mjesto protiv druge ekipe Pomorskog, ali dogodila se praktički repriza polufinala: Povijest je vodila do dvije-tri minute pred kraj da bi primila pogodak, izgubila na penale i ponovno ostala bez medalje.

Nakon što smo pomislili da će se Povijest teško vratiti na stare staze slave koje su ponajviše uvjetovane odlaskom igrača, ali i, kako se činilo, nestankom kemije među igračima u momčadi, ni slutili nismo koliko smo bili u krivu. Liga je počela začuđujuće dobro, redom su padali svi protivnici što je mnogobrojna publika pripisivala, naravno, sreći. Izdominirali su naši momci regularni dio sezone, zauzeli prvu poziciju i spremno dočekali polufinale. Tako je mislila i Ekologija koja je stajala s druge strane no zahvaljujući hat-tricku Renata Novića, koji je najbolji strijelac naše ekipe svih vremena, prolazimo u finale. U finalu nas je čekala ekipa koja je prvih sezona često znala pomrsiti račune našima, no ovaj dan više nije moglo biti tako. Zauvijek će se pamtili 1. lipanj 2019. godine jer su naši igrači ostvarili nedosanjani, dugogodišnji san prethodnih generacija utrpavši ekipi Ekonomije pet golova stavljajući „točku na i“. Uz ovakav uspjeh, treba naglasiti i uspjeh naših stolnoteniskih ekipa koje su samo dan nakon u Sveučilišnoj stolnoteniskoj ligi 2019. godine osvojili zlato i srebro. Bravo!

U smiraj 2019. godine su se dogodile dvije ružne stvari: prva je ostvarena bojazan da se naša ekipa više ne može nositi s pritiskom prethodno ostvarenih visokih ciljeva koji su se, kako su zlobnici pomislili, događali inercijom. Sveučilišni kup 2019. godine se po prvi put održavao u

dotad nestandardnom „knockout“ sustavu u kojem ekipe nemaju pravo na loš dan jer se nakon eventualnog poraza moraju oprostiti od daljnjeg natjecanja. Odjelna ekipa je, zahvaljujući prvom mjestu u Ligi, postavljena za prvog nositelja i kao takva u četvrtfinalu dobila ekipu Pomorskog koja u ligaškom dijelu natjecanja nije zauzela ni jedno od prvih šest mjesta koje vode u play-off. Zbog smjene generacije, a vjerojatno i određenog podcjenjivanja protivnika, Povijest je izgubila i okončala natjecanje nakon prvog kola što je najgorči poraz i najveća sportska mrlja naše ekipe u povijesti održavanja sveučilišnih natjecanja. Ako se vratimo na početak ovog paragrafa, primijetit ćemo da tzv. drugu ružnu stvar iz jeseni 2019. godine nismo spomenuli, a to je COVID-19. Zahvaljujući potonjem Liga 2020. godine se nije ni odigrala, a sveučilišna malonogometna natjecanja su nastavljena tek na jesen 2020. godine.

Treba nadodati da je na proljeće 2020. godine, prije no što se trebala početi održavati Liga, upotpunjena kolekcija trofeja našeg Odjela koji su tada po prvi put digli pehar Superkupa. Time su naši dečki osvojili sve ono što se dalo osvojiti pod okriljem sveučilišnih malonogometnih natjecanja. Na jesen iste godine, Kup se jedva održavao zbog donesenih mjera i situacije s bolešću koja je paralizirala svijet slično kako bi naša igra paralizirala ljepotom (sarkazam heh) gledalište. Do finala smo došli relativno lako: uz tek pokoju sitnicu, bez većih problema smo se domogli borbe za još jedno zlato čime smo mogli postati aktualni osvajači Lige, Kupa i Superkupa što, pretpostavljate, dosad nikome nije uspjelo za nogom. Međutim, zbog mora ružnih stvari koje su se dogodile članovima ekipe, Povijest se jedva „skrpala“ da odigra i finale te tako bez iti jedne zamjene s mnoštvom mladih lica, upisala herojski poraz od Ekologije.

Ni 2021. godine se Liga nije uspjela održati što zbog korone, što zbog sve manjeg interesa nadolazeće studentske populacije za sportom. Međutim, organizatori SMNL-a (među kojima upravo studenti našeg Odjela obnašaju vodeće uloge) su se dosjetili i organizirali tzv. COVID Kup. Nadajmo se, ne samo zbog naše taštine nego i zbog globalne situacije, da je to bio jedini takvo održano natjecanje koje su nogometni bogovi odlučili dodijeliti nama. Unatoč tome što možda nismo najuspješnija ekipa ili ekipa koja igra oku lijep nogomet, nije bezrazložan nadimak Hajduk SMNL-a jer ako nismo najbolji (a i nismo), svi znaju da je Povijest najveća. Da objašnjavam ne mogu, a ni papir ne bi mogao pokazati zašto to tako samouvjereno pišem dok mi kap iz oka pada na Enter. Nostalgijo, teška li si...

Primijetili ste u tekstu da su se vrlo malo spominjala imena pojedinaca u ekipi. To je upravo stoga što junaci ove priče nisu pojedinci već momčad. To se ponajviše ogleda u zajedničkim druženjima, izlascima i treninzima na koje je dobrodošla svaka osoba s Odjela, bio on brucoš, diplomac i sl. Uz sve ovo moramo spomenuti i Templare: navijačku skupinu našeg Odjela koja unatoč svim akademskim i inim obavezama uvijek dolazi pružati potporu našim igračima. Ekipa Povijesti izrasla je na zajedništvu, temperamentu, neslomljivom karakteru i stavljanju momčadi iznad osobnih interesa. Pozitivna atmosfera i vjera u svakog suigrača u timu dovela nas je do nezaboravnih uspjeha. Ipak, više od osvojenih trofeja i medalja svaki igrač iz ekipe, nakon prestanka igranja, ponijet će sa sobom ponos i čast što je nekad bio dio nečega što nas je naučilo osnovnim ljudskim vrlinama. Zato, za sve buduće generacije koje će braniti boje našeg Odjela, citat s grba ekipe: „Za Povijest uvijek s ljubavlju“.

P.S. Zahvala bivšem studentu, kolegi i suigraču Josipu Buljanu za pomoć pri sastavljanju i skupljanju podataka.